

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. října 2018 **odvolání obžalovaných** , narozeného , a **právníké osoby Lesní 51, s.r.o.**, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21. 5. 2018 č.j. 3 T 208/2017-364 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaných a právníké osoby Lesní 51, s.r.o., napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** okresnímu soudu, aby v ní učinil rozhodnutí nové.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21. 5. 2018 č.j. 3 T 208/2017-364 byli obžalovaní . a právníká osoba Lesní 51, s.r.o., uznáni vinnými přechinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku, a to obžalovaný ... pod bodem 1) a obžalovaná právníká osoba Lesní 51, s.r.o., pod bodem 2).
2. Za toto jednání byl obžalovaný . podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku, § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1,2,3 trestního zákoníku odsouzen k peněžitému trestu ve výši 20 000 Kč, což představuje 20 celých denních sazeb po 1 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku mu byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 měsíce.
Obžalovaná právníká osoba Lesní 51, s.r.o., byla odsouzena podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 18 odst. 1,2 a § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 40 000 Kč, což představuje 20 celých denních sazeb po 2 000 Kč.
3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný . a taktéž právníká osoba Lesní 51, s.r.o., zaměřené do všech výroků rozsudku.
4. Obžalovaný . v odůvodnění podaného odvolání, jak bylo vyhotoveno zvoleným obhájcem, vyjadřuje nesouhlas se závěry soudu I. stupně, když má za to, že provedené důkazy nejsou dostačující v žádném směru pro závěr soudu o jeho vině. Především namítá, že vytýkaný skutek není vůbec trestným činem v jakékoliv formě a nalézací soud neposuzoval při svém rozhodování jakoukoliv společenskou škodlivost vytýkaného jednání, které by navíc muselo být úmyslné, což nebylo prokázáno. Soud I. stupně přitom zcela opominul při svém rozhodování zásadu trestní represe jako prostředku ultima ratio, kdy v dané věci mohly být případně zjištěné nedostatky řešeny a sankcionovány v rámci daňového řízení. V této souvislosti poukazuje na bod 18 rozsudku, v němž soud cituje zprávu správce daně s tím, že daňovému subjektu nebylo vytknuto nesprávné vedení účetnictví v uvedeném období.
5. V další části odůvodnění podaného odvolání odvolatel ve vztahu k subjektivní stránce vytýkaného trestného činu zdůrazňuje, že zde musí být prokázán jeho úmysl zkreslit údaje o hospodaření a jmění, kdy takový závěr není založen na žádném přesvědčivém důkazu a považuje jej za spekulaci soudu bez náležitého důkazního podkladu. V případě zavedení faktury č. 5047 do

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

účetnictví bez provedení její „úpravy“ ze strany vystavitele STEMA-TECH, s.r.o. (kterou neobdržel) se jednalo pouze o jeden jediný případ a tuto zásadní skutečnost soud I. stupně při svém rozhodování nevezl v potaz, kdy zde by nutně musel dojít k závěru, že se mohlo jednat maximálně o jednání v omylu a nikoliv jednání úmyslné, které navíc ze strany odvolatele zcela postrádá jakýkoliv motiv. Soud I. stupně nevezl vůbec v potaz také to, že odvolatel „upravenou“ fakturu č. 5047 vůbec neobdržel a že toto bylo věcí dodavatele a vystavitele uvedené faktury tak, aby mohla být řádně zohledněna i v účetnictví společnosti Lesní 51, s.r.o. Závěrem se proto odvolatel domáhá, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a v plném rozsahu rozhodl zprošťujícím výrokem.

6. Proti všem výrokům rozsudku podala prostřednictvím svého zmocněnce odvolání i právnická osoba Lesní 51, s.r.o., kdy jako důvod podaného opravného prostředku uvádí nezákonnost rozhodnutí a nedostatek jeho odůvodnění s tím, že napadený rozsudek vykazuje skutkové vady, tedy je nesprávný, neúplný a nejasný, a tvrzené skutečnosti, z nichž soud vycházel při svém rozhodování, jsou v rozporu s provedenými důkazy. Nelze dále zjistit, o jaké důkazy soud opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazních prostředků řídil. Odvolatelka má za to, že odvolání trpí také právními vadami, když soud při právním posouzení zjištěného skutkového stavu nesprávně vyložil ustanovení trestního zákona. Konečně má také za to, že rozhodnutí trpí hmotněprávní vadou, když byla uznána vinnou trestným činem, ačkoliv zjištěný skutek nenaplnuje znaky žádného trestného činu a je tudíž vadný také výrok o uloženém trestu, který je v rozporu s pravidly pro ukládání trestu stanovenými trestním zákonem a zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob. Závěrem se proto domáhá zprošťujícího výroku.
7. Podané odvolání právnická osoba pak doplnila podáním ze dne 2. 10. 2018, v němž zdůrazňuje, že nikdo ze zúčastněných nerozporuje skutečnost, že neexistoval doklad č. 5074 na 9 000 EUR bez DPH, jakož i plnění, ke kterému se doklad váže, tedy že zde existoval platně sjednaný závazek obžalovaného poskytnout plnění ve výši 9 000 EUR, což všichni zúčastnění shodně potvrdili s tím, že předmětný doklad byl vystaven jiným plátcem ve prospěch obžalované společnosti. V průběhu dokazování bylo také prokázáno, že existoval předmět nájmu, tj. movitá věc CNC AMADA a reálný a platně sjednaný smluvní vztah mezi jejími účastníky. Taktéž existovala vůle pronajímatele přenechat věc nájemci k jejímu užívání a vůle nájemce mít movitou věc pronajatou. Dle názoru odvolatelky tak lze mít za prokázané, že chtěla a reálně mohla s touto věcí nakládat způsobem k tomu určeným, tedy z pohledu obchodně právního podnikat nebo z pohledu daně z přidané hodnoty používat věc pro ekonomickou činnost, tedy právě tento účel užití opravňuje plátce DPH k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty z hodnoty plnění, která činí v tomto případě 9 000 EUR. Soud tedy prokazuje tvrzení obžalované v tom smyslu, že se jednalo o reálný a smysluplný kontrakt, podložený listinami a výpověďmi svědků a nikoliv o nějaký pochybný nebo dokonce fiktivní či simulovaný obchod v podobě „nákupu faktury či neexistujících služeb“. Dle názoru odvolatelky tak z uvedeného plyne, že právnická osoba nemohla uvést ve svém daňovém tvrzení nepravdivé údaje, když listiny jsou pravé a jejich obsah pravdivý. Přitom právě zmíněná „nepravdivost údaje“ je znakem posuzovaného trestného činu, kterým byla obžalovaná společnost uznána vinnou. Předmětný daňový doklad byl tak vystaven jiným plátcem v souladu s platným ujednáním dvou subjektů podle jejich vůle v souladu s uzavřenou smlouvou a zákonem o dani z přidané hodnoty. Na tomto závěru nic nemůže změnit ani fakt, že následně došlo ke změně původního obsahu smlouvy, tedy ke snížení jednorázového plnění a rozložení plnění do splátek. Za takových okolností bylo namíste, aby příjemce plnění, tj. obžalovaná společnost Lesní 51, s.r.o., takový doklad zúčtovala, což se také stalo a uplatnila z tohoto vyplývající nároky na odpočet daně z přidané hodnoty.
8. V další části odvolatelka zdůrazňuje, že pokud se účastníci občanskoprávního vztahu následně dohodli na změně obsahu smlouvy, což bylo v projednávané věci prokázáno, potom mělo dojít k zákonem předvídaným způsobem k opravě takového dokladu, a to nikoliv privátním a nelegitimním provedením storna dokladu a vystavení dokladu nového, ale zákonným způsobem,

kteřý je v souladu se zákonem, tj. zákonem o dani z přidané hodnoty č. 235/2004 Sb., ve znění platných předpisů, podle kterého plátce vystaví opravný daňový doklad a tímto opraví částky uvedené na původním dokladu. Opačně potom příjemce takového opravného dokladu opraví (zvýší) svoji daňovou povinnost. Takto se však dodavatel předmětného stroje nechoval a lze se domnívat, že obžalovaná má uplatněný odpočet řádně jak po stránce formální, tak i materiální. Opravný daňový doklad obžalovaná společnost nikdy neobdržela, a tudíž se nabízí otázka, jakým způsobem mělo dojít k ohrožení trestním zákoníkem chráněného zájmu, tedy řádného vyměření daně, když její odpočet byl legitimní a k opravě daně nebyl plátce povinen. K ohrožení trestním zákoníkem chráněného zájmu tak nedošlo a nebyla tedy naplněna ani skutková podstata žádného trestného činu. Odvolatelka má za to, že nalézací soud se v odůvodnění svého rozhodnutí nijak nevyporádal se zákonným postupem při provádění oprav základu daně a daně z přidané hodnoty. Závěr soudu o tom, že „není rozhodné, zda ke změně za fakturované částky došlo v souladu se zákonem či jinak ...“ má za následek nepochopení zákonného postupu při provádění oprav daňových dokladů. Okresní soud tak mylně dospěl k závěru, že oprava takového dokladu je možná provedením „storna“ a jeho nahrazení dokladem novým. Takový postup zákon o dani z přidané hodnoty vůbec nezná, resp. zcela jasně definuje postup plátce při provádění oprav.

9. Pokud se jedná o přičitatelnost jednání, má obžalovaná právnická osoba za to, že není ničím prokázána její zvláštní odpovědnost za zaviněné jednání, tedy přičitatelnost jednání jinou osobou nebo skutečnost, že jednala v úmyslu zkreslit údaje o stavu hospodaření v takové podobě, že měla v daňovém přiznání uplatnit odpočet na základě „nepravdivých údajů“, když údaje byly pravdivé.
10. Při vědomí o formálním pojetí trestného činu, pro který byla podána obžaloba, není na rozdíl od trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 trestního zákoníku způsobená škoda znakem trestného činu. Odvolatelka v této souvislosti poukazuje na předchozí námitky, pokud se jedná o skutkový stav věci, jakož i existenci právního důvodu a nároku na odpočet DPH z přijatého plnění, má za to, že z její strany byly splněny jak formální, tak materiální podmínky pro uplatnění takového odpočtu daně a tedy povinnost správce daně tento nárok respektovat, kdy zároveň dochází i k závěru o nesprávnosti výše stanoveného nadměrného odpočtu DPH. Má za to, že uplatnila nárok na odpočet z částky 11 000 EUR (1 000 EUR z dokladu 3775, 9 000 EUR z dokladu 5047 a 1 000 z dokladu 5073). Nárokem však byl a stále je odpočet z částky 9 000 EUR. Rozdíl uplatněný nad rámec zákona o dani z přidané hodnoty tedy dle jejího názoru činí pouhých 420 EUR, což představuje 21 % z částky 2 000 EUR. Toto je částka, o kterou v tomto řízení jde a zkreslení představuje pouze tuto částku a nikoliv částku 46 183,20 Kč, jak je ve výroku rozhodnutí. Tato částka přitom představuje pro ni zcela zanedbatelnou a nevýznamnou částku a je ve vztahu k jejímu celkovému jmění bagatelní. Audit účetnictví by takovou částku nepovažoval za významnou a zkreslení by pro příjemce nepředstavovalo žádné riziko, které by bylo nutno komentovat. Dle názoru odvolatelky tak způsobený následek nedosahuje intenzity společenské škodlivosti pro právní kvalifikaci trestného činu krácení daně dle § 240 trestního zákoníku, při němž škoda musí dosahovat intenzity alespoň v rozsahu větší škody, tj. částky alespoň 50 000 Kč. V této souvislosti zároveň zdůrazňuje, že trestný čin, pro který byla podána obžaloba, tj. zkreslování údajů dle § 254 trestního zákoníku nekryje ze své podstaty následky s nižší škodou a ani přípravné jednání zkrácení daně. Nelze proto dospět k závěru, že pokud nejde stíhat krácení daně podle § 240 trestního zákoníku pro nedostatek následků, potom je možno takové protiprávní jednání stíhat a kvalifikovat jako zkreslování údajů dle § 254 trestního zákoníku. Odvolatelka tak má za to, že v jejím případě nedošlo k naplnění skutkové podstaty žádného trestného činu, když v průběhu trestního řízení nebylo nijak hodnoceno a prováděno dokazování, jaký vnitřní psychický stav statutárního orgánu ke skutečnostem, jež jsou kladeny za vinu, zde byl. Nebylo tak prokázáno, že spoluobžalovaný jednal za spoluobžalovanou v přímém úmyslu porušit nebo ohrozit trestním zákonem chráněný zájem a v jeho případě chybí volní složka, která vyžaduje, aby pachatel uskutečnění

určitého skutku převzal do své vůle a rozhodl se pro takové porušení objektu trestného činu. Přitom volní složka zahrnuje chtění nebo srozumění. Nebylo přitom prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu eventuálním, protože nijak nepředpokládal, že způsobí následek, pro nějž je vedeno toto trestní řízení. Jeho jednání je tudíž možno kvalifikovat toliko jako nedbalostní, když u nedbalostního zavinění právě volní složka chybí. Obžalovaný následek způsobit nechtěl a ani s tím nebyl srozuměn. Otázkou k zodpovězení zůstává, zda obžalovaný dodržel přiměřenou míru opatrnosti, která je kritériem nedbalostního jednání. Na tuto otázku je nezbytné odpovědět kladně, když spoluobžalovaný ..... svěřil plnění daňových povinností daňovému poradci, tedy učinil vše, co jako statutární orgán mohl s péčí řádného hospodáře učinit. V této souvislosti odvolatelka zdůrazňuje, že sama ani její statutární orgán se nijak nepodíleli ani nepřipravovali předmětné doklady citované ve skutkové větě rozsudku.

11. Pokud okresní soud poukazuje na dohodu o zápočtu vzájemných pohledávek, tak k tomu odvolatelka namítá, že nikdy žádnou dohodu o zápočtu nevyhotovila a tato nebyla nikdy ze strany společnosti STEMA-TECH ani jí předložena k akceptaci. Datum uvedené na dohodě o zápočtu, ze které soud dovozuje povědomost obžalované o existenci faktury o nižší hodnotě, je mimo rámec doby, ve které měla být ve všech znacích naplněna skutková podstata trestného činu. Pokud by se obžalovaná dozvěděla o dokladu až v listopadu 2015 z předmětné dohody o započtení, potom by musela opravit základ daně a daň dokonce roku 2015, tedy do konce následujícího měsíce po zjištění rozhodných skutečností, nicméně pro zákonné překážky pro podání dodatečného daňového přiznání již učinit ani nemohla, když mezi tím byla zahájena daňová kontrola. V další části odůvodnění odvolání odvolatelka poukazuje na obsah odůvodnění napadeného rozsudku, dle něhož měla předmětná faktura znít na částku 50 890 EUR, jakož i další rozpor spočívající v rozdílu mezi částkou uvedenou ve výroku a v odůvodnění, kdy ve výroku je uvedena částka 46 183,20 Kč a v odůvodnění potom částka 46 483,20 Kč.
12. Dle názoru odvolatelky pak není možné jakkoliv odůvodňovat závěr o naplnění skutkové podstaty tím, že třetí osoba (společnost STEMA-TECH, s.r.o.) zapříčiní stav, kdy je faktura „stornovaná a nahrazená“ nebo „není zachována číselná fakturační posloupnost podle dat vystavení faktur“ či k nepochopení obžalované závěr soudu o tom, že vidí „problém úhrady nájmu STECOMTRÉ, s.r.o. za skladování rozloženého stroje“ a „jiné“ – vůbec nespecifikované.
13. Odvolatelka taktéž dále zdůrazňuje, že v průběhu daňového řízení nečinila žádná rozhodnutí směřující k tomu, aby se obohatila na úkor správce daně, resp. vylákala daňový odpočet. Vůbec totiž nevěděla ani vědět nemusela, v jaké podobě budou doklady opraveny a jaký toto bude mít dopad na uplatněnou daň – zda došlo k uplatnění daně na základě stornovaného dokladu.
14. Odvolatelka konečně poukazuje na nezbytnost aplikování zásady subsidiarity trestní represe s tím, že v jejím případě nejde o případ společensky škodlivý, a to s poukazem na její úvahy o výši následku a nemožnost postížení podle jiného trestného činu s tím, že se nejedná o případ falšování dokladů nebo jiného zastření faktického stavu stavem formálně právním, tedy nikoliv o údaje nepravdivé nebo hrubě zkreslené, a je namíste dovození odpovědnosti podle jiného právního předpisu, kterým je daňový řád a sankcí je potom penále uložené podle tohoto právního předpisu. V této souvislosti zdůrazňuje, že správce daně dodnes pravomocně nerozhodl o předmětné dani a obžalovaná tak ani nemá povinnost daň a související penále platit. Závěrem se proto domáhá zrušení napadeného rozsudku a rozhodnutí zprošťujícím výrokem.
15. Obžalovaná právnická osoba pak v rámci odvolacího řízení konaného před krajským soudem upřesnila svůj závěr o výši rozdílu uplatněného odpočtu nad rámec zákona o dani z přidané hodnoty v částce 420 EUR, což představuje 21 % z částky 2 000 EUR (11 000 minus 9 000 Kč). V této souvislosti odvolatelka sdělila soudu, že správce daně vyhověl v rámci daňového řízení jejímu odvolání a zrušil rozhodnutí o dodatečném vyměření daně, která je předmětem trestního řízení. Důvodem byla skutečnost, že v daňovém řízení prokázala svá tvrzení ohledně oprávněnosti uplatněného odpočtu a z tohoto důvodu rovněž dovozuje nenaplnění skutkové

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

podstaty vytýkaného trestného činu co do souhrnu všech obligatorních znaků, zejména objektu trestného činu, když správce daně, který inicioval trestní řízení, rezignoval na výběr daně. K tomuto podání pak připojila dodatečný platební výměr č. j. 2052593/18/3215-50521-802345 ze dne 25. 4. 2018 a dále rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Na Jízdárně 3162/3, Moravská Ostrava a Přívoz č. j. 2748543/18/3215-50521-802345 ze dne 13. 7. 2018 o vyhovění odvolání v plném rozsahu a zrušení dodatečného platebního výměru.

16. Z podnětu obou podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a správnost postupu řízení, které těmto předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska případných vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.
17. Orgánům přípravného řízení a zejména pak soudu I. stupně nebylo rozhodně možno upřít snahu o náležitě objasnění věci, což je zřejmé z toho, že již v přípravném řízení byla opatřena řada důkazů významných pro posouzení věci, byl vyslechnut obžalovaný , který jakoukoliv trestně právní odpovědnost popřel s tím, že obdržel pouze fakturu na částku 9 000 EUR + DPH a pokud firma STEMA-TECH tuto fakturu následně opravila, tak mu ji nedoručila a postupovala v rozporu se zákonem o účetnictví, když měla k předchozí faktuře vystavit dobropis, což neučinila. Pokud došlo k pochybení, tak pouze na straně firmy STEMA-TECH jako dodavatele předmětného stroje. Okresní soud v rámci dokazování pak vyslechl i svědky navržené v podané obžalobě, a to jednatele firmy STEMA-TECH, pana , svědkyni , sekretářku firmy STEMA-TECH, svědka , účetní , přičemž byla opatřena řada dalších listinných důkazů, poskytnutých finančním úřadem, jakož i předložených faktur jak společností STEMA-TECH, s.r.o., tak i společností STECOMTRA, s.r.o. Soud I. stupně pak při hlavním líčení tyto důkazy provedl a taktéž se zabýval obhajobou jak obžalovaného , tak i právnické osoby Lesní 51, s.r.o.
18. V odůvodnění svého rozhodnutí pak okresní soud jednotlivé provedené důkazy konstatovat a taktéž podrobně rozvedl, jaké závěry z nich vyvodil. Na základě provedených důkazů pak konstatoval a vycházel z prokázaných skutečností, že do účetnictví obžalované právnické osoby Lesní 51, s.r.o. byla obžalovaným zahrnuta faktura č. 5047 ze dne 4. 3. 2015 na částku 10 890 EUR, ačkoliv tato byla stornována a nahrazena novou fakturou stejného čísla a data vydání, avšak na nižší částku 1 210 EUR. Okresní soud se v rámci hlavního líčení zaměřil na ověření povědomí obou obžalovaných o existenci faktur vystavených v souvislosti s pronájmem stroje 900 LC, přičemž v této souvislosti poukazuje na výpověď svědka , dle níž právě obžalovaný inicioval opravu faktury 5047 na částku 10 890 EUR, přičemž dospívá k závěru, že po domluvě obžalovaného s tímto svědkem skutečně k opravě došlo a obžalovaný o tom věděl. Okresní soud rovněž poukazuje na dobu průběhu opravy, k níž došlo do jednoho měsíce, tedy ještě před podáním daňového přiznání za první čtvrtletí r. 2015, v rámci něhož obžalovaná společnost Lesní 51, s.r.o., uplatnila fakturu původní. Závěr, že oba obžalovaní o nově opravené faktuře věděli a museli ji obdržet, dovozuje ze skutečnosti, že byla zahrnuta do dohody o provedení zápočtu vzájemných pohledávek. Povědomí obžalovaného o nesprávnosti vyčísleného nájmu na faktuře č. 5047, kterou nechal zahrnout do účetnictví obžalované právnické osoby a použil ji i k uplatnění nároku na odpočet DPH, okresní soud dovozuje i ze skutečnosti, že výše fakturované částky na předmětné faktuře téměř desetinásobně převyšovala dohodnuté nájemné, jejímu vystavení předcházela fakturace nájmu za prosinec 2014, leden 2015 a únor 2015, takže zůstatek nájmu na dobu do konce měsíce května 2015 mohl činit maximálně dle uzavřené nájemní smlouvy třikrát částku 1 509 EUR, tj. 4 527 EUR. Z uvedeného tedy okresní soud dovozuje i existenci subjektivní stránky vytýkané trestné činnosti, tj. že obžalovaný si musel být vědom nesprávnosti vyčísleného nájmu na faktuře č. 5047, kterou přesto zahrnul a použil při uplatnění nároku na odpočet DPH.

19. Z hlediska důkazního stavu je přitom evidentní, že zde stojí proti sobě především výpověď obžalovaného, který vinu popírá a svědka , který potvrdil, že změnu ve faktuře projednával s obžalovaným . s tím, že fakturu na vyšší částku má stornovat a firma STEMA-TECH mu vystaví fakturu novou na částku 1 210 EUR + DPH. Jak tento svědek, tak sekretářka firmy STEMA-TECH, svědkyně , pak potvrdili, že skutečně fakturu 5047 opravili a zaslali obžalovanému, přičemž tento svědek zároveň uvedl, že obžalovaný měl opravu potvrdit a teprve poté by ke stornu faktury došlo. Svědkyně uvedla, že provedla dle pokynů pouze přepsání původní faktury a pokud by vystavili fakturu novou, museli by vyhotovit dobropis nebo provést její storno. Nebyla schopna si již vzpomenout, zda obžalovaný původní fakturu vrátil. Svědkyně účetní společnosti STEMA-TECH pak potvrdila, že v rámci kontroly vzájemného salda se společností Lesní 51, s.r.o. byla posuzována i faktura č. 5047 znějící na nižší částku, která byla obžalovanou právnickou osobou bez připomínek odsouhlasena. Ostatní důkazy, které byly provedeny dle názoru odvolacího soudu, nesvědčí přímo o souzeném skutku a mohou tak posloužit závěru o věrohodnosti či nevěrohodnosti jednotlivých verzí.
20. Přes poměrně rozsáhlé dokazování však právě v naznačeném směru nepovažoval odvolací soud důkazní řízení za úplné a odpovídající ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Krajský soud přitom konstatoval, že soud I. stupně nevyužil veškerých možností doplnit dokazování tak, aby se jím vytvořil úplný a spolehlivý základ pro důvodně nezpochybnitelná skutková zjištění.
21. Okresní soud bude muset také rozvést své závěry, pokud se jedná o stanovení výše nadměrného odpočtu DPH v částce 46 183,20 Kč, a to s ohledem na rozsáhlé námitky, které byly zejména ze strany právnické osoby Lesní 51, s.r.o., obsaženy v podaném odvolání. Z obsahu spisového materiálu je přitom zřejmé, že okresní soud vycházel z výpočtů příslušného finančního úřadu za první čtvrtletí 2015, kdy vycházel ze skutečnosti, že obžalovaný jako daňový subjekt si nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 51 956,10 Kč, od čehož odpočetl výši daňového odpočtu dle opravné faktury znějící na částku 5 771,90 Kč, přičemž rozdíl představuje ve skutkové větě napadeného rozsudku stanovenou daňovou výhodu ve výši 46 183,20 Kč. V této souvislosti bude nezbytné, aby se okresní soud podrobněji zabýval výpočtem nadměrného odpočtu DPH, jakož i výpočtem učiněným obžalovaným v podaném odvolání, a tuto svoji argumentaci dostatečně odůvodnil.
22. Okresní soud bude muset reagovat i na námitky obžalovaných, pokud se jedná o daňovou kontrolu prováděnou Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj (č. l. 319), kdy ze sdělení tohoto řádu ze dne 17. 1. 2018 vyplývá, že tato kontrola v době konání hlavního líčení pokračovala a dne 13. 7. 2017 byla dokonce rozšířena na kontrolu daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období 2014 a 2015. S ohledem na skutečnost, že tento finanční úřad byl zároveň oznamovatelem podezření ze spáchání trestného činu (č. l. 2-4 spisu), bude nezbytné se zabývat i listinnými důkazy předloženými obžalovanou právnickou osobou Lesní 51, s.r.o., z nichž má vyplývat, že tato obžalovaná právnická osoba si podala odvolání do doměření daně z přidané hodnoty, jakož i úhradě penále s tím, že rozhodnutím ze dne 13. 7. 2018 bylo podanému odvolání v plném rozsahu vyhověno a dodatečný platební výměr byl zrušen.
23. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bude na okresním soudě, aby si vyžádal zprávu o průběhu daňové kontroly předmětným finančním úřadem a vyžádal si zároveň předmětné odvolání obžalované právnické osoby, o němž se tato v doplňku svého odvolání zmiňuje. Vyžádání těchto zpráv od příslušného finančního úřadu je zároveň nezbytné pro posouzení míry společenské škodlivosti vytkaného jednání, jakož i případného uplatnění zásady subsidiarity trestní represe ve vztahu k postihu ze strany finančního úřadu.
24. Okresní soud v rámci svých úvah o právní kvalifikaci zváží učiněný závěr, že obžalovaní měli uvést nepravdivé údaje v účetních knihách, což plně neodpovídá vymezení těchto dokladů ve smyslu § 13 a násl. zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění. V souvislosti s úvahami

o míře společenské škodlivosti, jakož i zásadě subsidiarity trestní represe, se bude muset nalézací soud pečlivě vypořádat i s odvolacími námitkami, jak byly vzneseny jednotlivými obžalovanými v rámci podaných opravných prostředků.

25. Teprve po doplnění dokazování v naznačeném směru jeho náležitého hodnocení v souvislosti s důkazy již dříve provedenými, bude moci okresní soud posoudit, zda obžalovaní spáchali skutek, pro který jsou trestně stíháni, zda tímto skutkem naplnili znaky přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku a jaké výše měla dosáhnout výhoda nadměrného odpočtu DPH, kdy v tomto směru bude nezbytné, aby se zabýval zároveň i výpočtem předloženým obžalovanými. V případě, že v rámci takto doplněného dokazování vyjdou najevo další skutečnosti, které bude nutno tyto prověřit dalšími důkazy. Okresní soud se bude muset dále zabývat i ostatními odvolacími námitkami obžalovaných, jak jsou rozvedeny v odůvodnění podaného odvolání, a podrobněji se zabývat nejen námitkou existence úmyslu obžalovaných, ale zároveň i mírou společenské škodlivosti vytýkaného jednání a námitkou subsidiarity trestní represe. V této souvislosti okresní soud na základě ustálených skutkových okolností a zjištění pak posoudí, zda obžalovaní v daném případě výrazněji vybočili z rámce dodržování finanční disciplíny a je zde namístě reagovat prostředky trestněprávní represe. Z uvedeného je zřejmé, že okresní soud svůj závěr o vině obžalovaných vybudoval na základě neúplného zjištění skutkového stavu věci, kdy provedené důkazy náležitě nehodnotil, a to i hlediska obhajoby obžalovaných, přičemž provádění důkazů krajským soudem a jejich hodnocení by znamenalo nahrazování činnosti soudu I. stupně a vzhledem k tomu, že vytýkané nedostatky nelze v rámci odvolacího řízení napravit, krajský soud napadený rozsudek ve veřejném zasedání zrušil a okresnímu soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 31. října 2018

JUDr. Vladislav Topiarz, v.r.
předseda senátu

Irena

Juříčková

Digitálně podepsal Irena Juříčková
DN: c=CZ, 2.5.4.97=NTRCZ-00215732,
o=Krajský soud v Ostravě [IC 00215732],
ou=Krajský soud v Ostravě, ou=30301,
sn=Irena Juříčková, sn=Juříčková,
serial=122, P148659,
title=protokolující úřednice
Datum: 2018.11.16 12:45:16 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.